

அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்புவதில் இந்திய வழியில் சுவிஸ்

செல்வமதிந்திரன்

இலங்கை இனப்பிரச்சனையின் எதிரொலியாகத் தாய் மண்ணை விட்டு வெளியேறி ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளில் தம்புகள் தஞ்சமடைந்தனர்.

இந்த வகையில், கவிட்சலாந்திற்கு வருகை தந்த இலங்கைத் தம்புகள் சுமார் 25,000 பேர் எனலாம். இவர்களில் 250 நூறு பேர்தான் தோடித்தலம் கவிட்சலாந்தில் வாழக்கூடிய அனுமதி உடையவர்கள். அதாவது அகதி உரிமை அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள் எனலாம். இவர்களுக்கு அடுத்த கட்டமாக 5,000 ச.மீ. அளியில் 4-5 வகுப்புகளுக்கு மேல் கவியில் வாழத் தவிரும். 'பி' கார்டு பெற்றுள்ளனர்.

அடுத்த அனியினரை 01-09-1992 க்கு முன்பே கவிட்சலாந்திற்கு வந்தவர்கள் 17,000 பேர் உள்ளனர். இவர்கள் இறுவரை கவியில் அரசால் எந்த முடிவும் எடுக்கப்படாதவர்கள். இறுதி அனியினரை செப்டம்பர் 1992 க்கு பின்னர் கவிட்சலாந்திற்கு வந்தவர்கள் 800 பேர் உள்ளனர். இவர்களில் அநேகமானோர் பெண்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த 800 அகதிகளில் தஞ்சமரங்குகளை கவியில் அரசு விசாரணை செய்து ஒரு பகுதி முடிவும் அறிவித்து விட்டது. இவர்களில் ஏற்றக் கொள்வாங்கியிருக்கிற அகதிகளை நாட்டை விட்டு வெளியேறும் படிவும், காலகடம்பெற அரசு வழங்கியுள்ளது ஆனால் இந்த அகதிகளின் விண்ணப்பங்களை உடல் விசாரித்தமைக்கு கவியில் அரசு சொல்லும் காரணங்கள், இவர்கள் இந்தியா, ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்து வருகை தந்துள்ளனர் என்பதும், என்னும் கவியில் அரசு அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்ப நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இதைத் தவிர இன்னும் பல காரணங்கள் உண்டு.

தம்புகள் அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்புவதற்கு காரணம் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், இந்தியாவிலும் இருந்து வந்தவர்கள் எனக் கண்டறியக்கூடியவரை என்று கவியில் அரசு காரணமும் நாட்டில் அகதிகளுக்கு வருவது வேலை இல்லாப் பிரச்சனைதான் இதற்குக் காரணமாகும்.

தற்போது கவியில் பாரிய பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் எதிர்நோக்கியுள்ளது. கவியில் 1992 யு.சம்.பில் ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் கழகத்துடன் கவியில் இணைவதா? இல்லையா? என்று தேர்தல் இடம் பெற்றது. இதில் அரசு தோல்வி கண்டது. இந்த தேர்தலில் 78.3 சதவீதமான மக்கள் கலந்து கொண்டனர். இவற்றில் இணைவதற்கு ஆதரவாக 49.7 வீத வாக்குகளும், இல்லையென்பதற்கு 50.3 வாக்குகளும் இடப்பட்டன.

மேலதிகமான 0.6 வீத வாக்குகளால் இணைவதில்லை என கவியில் மக்கள் தீர்மானித்தனர். இயக்கங்கள் இணைக்கூடாது என்று சொல்லுகின்ற கூறும் காரணங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதுதான். அரசாங்க கவியில் ஐரோப்பிய பொருளாதார கழகத்துடன் இணைப்பாளை வேண்டும்.

கவிட்சலாந்திற்கு வெளிநாட்டவர் வருகை அதிகரிக்கும். இதனால் தற்போதுள்ள வேலை இல்லாப் பிரச்சனை மோசமடையச் செய்தாலும், ஆனால் ஐ.பி.ஓ.உடல் கவியில் இணைப்பாடிக் கவியில் எந்த நேரக்கும் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் இயங்கக் கூடியவர்கள் உள்ளார்களா? என்று வினா எழுந்தது. இதனால் கவியில் மீண்டும் இந்த தேர்தலை நாடாந்தக் கூட்டு அரசியல் அவதாரங்கள் எதிர்நோக்கியிருக்கின்றன.

இப்போது கவியில் உள்ளிட்ட திருமது அனுமதி வேலை இல்லாப் பிரச்சனைக்கு புதிய தீர்வுகளை - சொன்னபடி இருப்பதாக அறிவித்திருக்கிறார். அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்புவதற்கு முக்கிய காரணம் வேலை இல்லாப் பிரச்சனைதான் என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிவித்தது. கவியில் வேலை இல்லாதவர்களின் புகளி விபரங்களை நோக்குவோமானால் இப்பிரச்சனை வேலும் சிறப்பாக விளங்கும். 1992 ஏப்ரலில் கவியில் 79317 பேர் வேலை இழந்தனர். அதே ஆண்டில் செப்டம்பரில் 102,081 பேராக அதிகரித்து மீண்டும் 1993 ஜனவரியில் 1,41,500 ஆக அதிகரித்திருக்கிறது. அதே ஆண்டு மார்ச்சில் 1,50,000 ஐக் காண்பது என்பதும் 1993 முடிவற்ற நிலையில் 1,50,000 பேரைத் தாண்டியும் என எதிர்நோக்கப்படுகிறது.

கவியில் சராசரி ஒருநாளிற்கு வேலை இழப்போர் தொகை 400 எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேலை இழப்பு ஏற்பட்டவுடன்கூட, அவர்கள் பெற்ற உதவியில் 80 வீதத்தை அவர்கள் வேலை செய்த காலப்பகுதியைப் பொறுத்து அரசு வழங்கும். இதற்குப் பெருமளவு நிதி தேவைப்படுவது அரசுக்குப் பெரும் பிரச்சனையாக உள்ளது.

ஆரம்பத்தில் அரசியல் அகதிகளுக்குக் கோரியவர்களை கவியில் அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் இப்போது கைவிடுக்கும் நிலையில் உள்ளது. இதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. தற்போது கவியில் மக்கள் வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிராக இயங்குவதும் ஒரு காரணம் ஆகும். பெற்றமையில் வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிரான ஊர்வலங்கள் அதிகளவில் இடம் பெறுகிறது. அகதி முகாம்கள் ஏற்படும் இடம் பெற்றது. இவற்றுக்கு கவியில் வதிவிலக்க இல்லலை எனலாம்.

செப்டம்பர் 1992 க்குப் பின்னர் வந்த 800 அகதிகளில் பெரும்பாலானோர் பெண்கள். இவர்கள் திருமணம் செய்யும் நேரத்தில் கவியில் வந்தவர்கள் திருமணம் செய்துகொள்ளாமல் அவர்களையும் உடல் அனுப்ப அரசால் முடிவாகும். வேலும் இந்த 800 அகதிகளும் பெரும் ஊரம் அடைந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களில், இலங்கையில் அமைதிப் பகுதி எனக் கருதப்படும் கொழும்பையும் அதனைச் சூழ உள்ள பிரதேசங்களையும் சேர்த்தவர்கள் பெருமளவில் அடங்கியிருக்கின்றனர் என்று கவியில் குரல் தரவில்லை. அதிகாரி ஒருவர் தெரிவித்துள்ளார். ஏ.என்.எச்.சி.ஆர். இன் கவியில் பொறுப்பு பணர், கொழும்பு எல்லாத் தம்புகளுக்குப் பராமுகமானது.

அல்ல எனத் தெரிவித்துள்ளார். கவியில், அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்புவது முன் போல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டி கவியில் பிரதிநிதிகள் செய்துள்ளார். ஒருவர் கருத்து வெளிப்படுத்தும் போது, உடல் நாட்டை விட்டு வெளியேறும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகின்றனர். இதற்கு அரசாங்கம் எவக் கொடுக்க முடியும் என்ற கேள்வி பகுதி கவியில் வழங்கியிருக்கிறது.

இவ்வாறு திருப்பி அனுப்பப்பட்டு அகதிகளை கொழும்பில் வைத்துப் பராமுகத்தை கவியில் தராமல் இலங்கைத் தராதகதி ஐ.ஓ.க. நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. இவர்களுக்கு பெரிய தொகையையும் திரட்டி வந்தது. கவியில் அரசு திட்டமிட்ட வழங்கும் முடிவற்றது. இவர்களுக்கு இரண்டாவது, மன்றம் அரசியல் ரீதியாகப் பிரச்சனைகள் ஏற்படாத வண்ணம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என கவியில் அரசு நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ளது.

என்னும், கவிட்சலாந்திற்குப் புதிதாக வருவது அகதிகளுக்கு சில நிபந்தனைகளும் முன்வைக்கப்பட்டன. அகதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் அனுமதி இரண்டு மாதங்களுக்குள் அரசு இலங்கை அரசிடம் இருந்து அகதிகளுக்கு திருப்பி அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் எனக் கவியில் அரசு தெரிவித்துள்ளது.

அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் எனக் கவியில் அரசு தெரிவித்துள்ளது. அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் எனக் கவியில் அரசு தெரிவித்துள்ளது. அகதிகளைத் திருப்பி அனுப்ப நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் எனக் கவியில் அரசு தெரிவித்துள்ளது.

அவர் வேலும் தெரிவிக்கவில்லை. ஒரு நேரத்திலும் அகதியை நாட்டை விட்டு வெளியேறும்படி பணித்தால் அது அகதி உடல் தலை மறைவாகின்றார். இவ்வாறு தலை மறைவாகின்றார் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குத்தான் செல்லுகிறார்கள் என்பது அண்மைகளால் ஆய்வதில் போதுமளவு தெரியும்.

கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளதாக ஆர்.பென்ஸ் கூறுகிறார்.

ஆனால், சாதாரணமான குற்றங்களும் கவியில் கிரிமினல்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்தச் சட்டங்களை அகதி அகதிகளுக்குக் கொடுப்பதே அனுமதிப்பட்டுள்ளது.

ஒருவர் இரண்டு உடல்களை ஒரு பெரிய பகுதியில் அல்லது இரண்டு பெரிய பகுதிகளில் ஒரே இடத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

கடுமையான குற்றம் இவற்றில் கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, மோதல்பெரும் கடத்தல், கவியில் பெரிய விதிகளை மீறல் என்பன அடங்கும்.

அகதிகள் அகதிகளுக்குரிய விதிமுறைகளைப் பிழையான முறையில் பயன்படுத்துதல்.

இவ்வாறு குற்றங்களில் எடுபடுவோர் உடல்படி விசாரிக்கப்பட்டு உடல் நாடு கடத்தல் பெறும்படி, இவ்வாறுள்ளவர்களைத் திருப்பி அனுப்புவதற்கும், கவியில் அரசு திட்டமிட்ட வழங்கும் முடிவற்றது. இவர்களுக்கு இரண்டாவது, மன்றம் அரசியல் ரீதியாகப் பிரச்சனைகள் ஏற்படாத வண்ணம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என கவியில் அரசு தெரிவித்துள்ளது.

இவ்வாறு குற்றங்களில் எடுபடுவோர் உடல்படி விசாரிக்கப்பட்டு உடல் நாடு கடத்தல் பெறும்படி, இவ்வாறுள்ளவர்களைத் திருப்பி அனுப்புவதற்கும், கவியில் அரசு திட்டமிட்ட வழங்கும் முடிவற்றது. இவர்களுக்கு இரண்டாவது, மன்றம் அரசியல் ரீதியாகப் பிரச்சனைகள் ஏற்படாத வண்ணம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என கவியில் அரசு தெரிவித்துள்ளது.

அவர் வேலும் தெரிவிக்கவில்லை. ஒரு நேரத்திலும் அகதியை நாட்டை விட்டு வெளியேறும்படி பணித்தால் அது அகதி உடல் தலை மறைவாகின்றார். இவ்வாறு தலை மறைவாகின்றார் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குத்தான் செல்லுகிறார்கள் என்பது அண்மைகளால் ஆய்வதில் போதுமளவு தெரியும்.

என்னும், கவியில் இலங்கை அகதிகளை முறிகட்டமாகப் பிடிசாத்தான முறையில் தான் அனுப்புவதற்கு வேலும் இலங்கைத் திருப்பி அனுப்புவதற்கான ஆரம்ப நடவடிக்கைகளை எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இவ்வாறு பிரச்சனைகள் முடிந்த பின்னர், அடுத்த 17,000 பேரது விண்ணப்பங்கள் மீதில்க் கட்டப்பட்டு நடவடிக்கை திருப்பி அனுப்பப்படுவார்கள் என்று அவர் தெரிவித்தார்.

இதனால் மேல் முறையிட்டு செயல்படும் அகதி அகதிகளுக்குக் குறைந்த காலப்பகுதி ஒன்றையே வழங்கியுள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகள் முடிந்த பின்னர் பெரும்பாலானவர்கள் முடிவற்றது. இவ்வாறு குறைந்த காலப்பகுதி ஒன்றையே வழங்கியுள்ளது. இந்த நடவடிக்கைகள் முடிந்த பின்னர் பெரும்பாலானவர்கள் முடிவற்றது.

கவிட்சலாந்தில் அகதிகளைப் பராமுகத்தில் அமைப்பான கரிதால் அரசுக் தீவிரமாக மேற்கொள்ளும். இவ்வாறு கவியில் வாழ்க்கைக்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டும் என்பதுதான் கருத்து. இதன் காரணம் என்னவென்றால், இலங்கையில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு சிறு பிடி கார்டு உள்ளது. கவிட்சலாந்தில் இலங்கை பொருளாதார இணைப்பாளர், சாண்டனில், கருத்துக்களை முடிவற்றதால் கவியில் பிரதேச பொருளாதாரத் திட்டமிட்ட அனுமதி பெறும்படி அரசு திட்டமிட்ட அனுமதி பெறும்படி அரசு தெரிவித்துள்ளது. இந்தக் கோரிக்கைகளை எல்லாம் கவியில் அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பது இறுவரை கோரிக்கை தீர்மானம் உடன்தான்.

கவிட்சலாந்தில் தம்புகளைத் திருப்பி அனுப்பும் ஆளும் நிலைமை ஆரம்பித்திருப்பதால், நேரவேலும் இணைப்பாளர் தம்புகளைத் திருப்பி அனுப்பும் முடிவற்றதால் கவியில் அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பது இறுவரை கோரிக்கை தீர்மானம் உடன்தான்.

கவிட்சலாந்தில் தம்புகளைத் திருப்பி அனுப்பும் ஆளும் நிலைமை ஆரம்பித்திருப்பதால், நேரவேலும் இணைப்பாளர் தம்புகளைத் திருப்பி அனுப்பும் முடிவற்றதால் கவியில் அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பது இறுவரை கோரிக்கை தீர்மானம் உடன்தான்.

கவிட்சலாந்தில் தம்புகளைத் திருப்பி அனுப்பும் ஆளும் நிலைமை ஆரம்பித்திருப்பதால், நேரவேலும் இணைப்பாளர் தம்புகளைத் திருப்பி அனுப்பும் முடிவற்றதால் கவியில் அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பது இறுவரை கோரிக்கை தீர்மானம் உடன்தான்.

அடக்குமுறை

எனின் குற்றத்தில் திருக்கின்ற முக்கிய கோரியும் திருப்புவது எனும் சங்குகள் அநியைத் தண்டனை பொய் சொல்லும் ரேடிபேசைக் கேட்க வேலும், வங்கியைத் தரும் நம்பவேலும்; கட்டாயம்.

அவையெல்லும் விடுதலையும் புலி துவக்கம் - நூத்திவிட்டோம் வடக்கு ரோக்கி. திருக் நடப்பதெல்லாம் சிவில் தீர்வாகம்' என்று.

பி.சி. ரோப் ரேடிபேசைக் கேட்க வேலும், உணவையும் கேட்டோம் உணவும் ஆயும். திருக் அமைகிற அநியைப்படை.

ஒருவேலும் புழக்கப்பட்டு ஒரு தேசம் திருக் விடுவதற்காக தனது பிணைகளைத் தேடிச் சொல்லுகின்றது.

- கோவிலிநர் திங்கலி

தமிழ் அகாடமி

கறுப்பு யூலை 83 நெருப்பாய் எழு

இரண்டு பிரித்தானிய பாராளுமன்றம் தமிழர் வர்க்கக நினைவு

இரண்டாயிரத்து ஐந்துக்கும் அதிகமான தமிழ் மக்கள் இலண்டன் மாநகரின் நெருக்கம் மிகுந்த வீதிகளினூடாக கறுப்பு யூலை 83ன் 10வது வருடப் பூர்த்தியை ஒட்டி கண்டன ஊர்வலம் நடத்தினர். சிறீலங்கா அரசின் இனக்கொலைகளை நிறுத்தும்படி ஆவேசத்துடன் கோசமிட்டுச் சென்ற ஊர்வலத்தினை தலைவர் பிரபாகரனே என உணர்ச்சிபூர்வமாக கோசமிட்டதுடன், போராட்டம் விடுதலைப் புலிகளுக்கும், தமிழீழ மக்களுக்கும் தமது பாசம் மிகுந்த ஆதரவை வெளிப்படுத்திச் சென்றனர்.

இலண்டனின் மிகப் பிரசித்தி பெற்ற ஒக்ஸ்போர்ட் வீதிக்கு அருகில் இருக்கும் போட்லண்ட் பிளேசில் இருந்து ஆரம்பமான ஊர்வலம் தமிழர் கலையின் ஒரு அங்கமான

னர். ஏன்? அவர்கள் தமிழர்கள் என்பதனால்? சிறீலங்கா அரசின் பாதுகாப்பில் இருந்த தமிழ் கைதிகள் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களில் ஒருவரான குடும்பணியின்கண்கள், கொல்லப்பட முன் தோண்டப்பட்டன. ஏனென்றால் 'தன்னுடைய கண்கள் வேறொருவருக்குப் பொருத்தப்பட வேண்டும். அப்பொழுது அக்கண்கள் தமிழீழம் மலர்வதைக் காணும்' என திரு. குட்டிமணி அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் சில காலத்திற்கு முன்னர் கூறியிருந்தார்.

இதனால்தான் 1983 யூலை, இன அழிப்பு என வர்ணிக்கப்பட்டது. தமிழர்களாகிய நாம் மட்டும் இனக் கூறவில்லை. சர்வதேச யூரிகள் சபையின் சர்வதேச அறிக்கையாளர் 1983 யூலையில் நடைபெற்று இனஅழிப்பு எனக் கூறியிருந்தார். இன அழிப்பு ஒரு குற்றம். சர்வதேச சட்டப்படி இது குற்றம் இதுனால்தான் இன்று ஊர்வலத்தில் வந்த நாம் இன அழிப்பை நிறுக்கும்படி சிறீலங்கா அரசைக் கேட்டிருந்தோம்.

1983 இல் நடைபெற்ற இவ் இன

டாக்டர் விக்டர் மாயா (எல்சல்வடோர் வி.இ.)

அழிப்பு ஒரு விசேட நன்மைவான இன அழிப்பு இதனை ஊர்ப்பகுதியில் கொள்ள வேண்டும் இந்த இன அழிப்பு எப்படி செயற்குத்தப்பட்டது என்பதைப் பார்ப்போம். சிங்கள அரசின் கூட்டம் முதலே திட்டமிட்டு இயங்கியது. இது திட்டமிட்ட இன அழிப்பு வாககாளர் பட்டியலை கையிலே கொண்டுதான் இந்த கொலை வெறியர்கள் வந்தனர். அப்பொழுது நான் கொழும்பில் இருந்தேன். தமிழ் வீடுகளை மட்டும் தேடித்தேடி அழித்தனர். சிங்கள வீடுகளில் தமிழர் வாடகைக்கு இருந்தால், அவ்வீடு அழிக்கப்படவில்லை, தளபடங்கள் மட்டுமே

அழிக்கப்பட்டன. இது நன்கு திட்டமிட்ட இன அழிப்பு. இது கொழும்பில் மட்டுமல்ல கண்டி, மாத்தளை என தென்பகுதி முழுவதும், எங்கு எங்கெல்லாம் தமிழர் பரந்து வாழ்ந்தனரோ அங்கெல்லாம் பாயப்பட்டது இது. இவ் இன அழிப்பு திட்டமிட்டது. ஒன்று என பதை வெளிப்படைக்கப்படுகிறது. இதனால்தான் இவ் இன அழிப்பின் முதலாவது வருட நினைவுநாளை நூற்பதற்கும் மேற்பட்ட பிரித்தானிய

செல்வி கர்வெலா கம்மி (குர்தில் தொழிலாளர் கழகம்)

திரு. நடேசன் சத்தியேந்திரா

தவில், நாதஸ்வர இசையுடன் ர(-F)வல்கர் சதுக்கத்தை நோக்கி நகர்ந்தபோது வீதியின் இரு மருங்கிலும் பெருந்திரளான ஐரோப்பிய மக்கள் உன்னிடமாக அதனை அவதானித்தனர். சிறுவர், குழந்தைகள், பெண்கள், முதியோர், இளைஞர்கள் என இரண்டாயிரத்து ஐந்துக்கும் அதிகமான மக்கள் இதில் கலந்துகொண்டனர்.

ரவல்கர் சதுக்கத்தை அடைந்ததும் பொதுக்கூட்டமொன்று நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் திரு. நடேசன் சத்தியேந்திரா அவர்கள் ஆற்றிய உரை நெஞ்சைத் தொடுவதாக இருந்தது.

அவர் தனது உரையில், "பத்து வருடங்களுக்கு முன் 1983 இல் மூலாயிரம் தமிழர்கள் தம் உயிரை இழந்தனர். அவர்கள் தமிழர்கள் என்பதனால் உயிரை இழந்தனர். தமிழர்கள் என்பதனால் அவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அது மட்டுமல்ல 30,000 க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் வீடுகள் அழிக்கப்பட்டன. அவ்வீடுகள் தமிழர்கள் வாழ்ந்த வீடுகள் என்பதனால் அழிக்கப்பட்டன. 4,000 க்கும் அதிகமான தமிழர்களின் வர்த்தக நிலையங்கள் எரிபூட்டப்பட்டன. அதுமட்டுமல்ல வெலிக்கடைச் சிறைச்சாலை யில் 53 தமிழ்க் கைதிகள் கொல்லப்பட்ட

புள்ளி

33ஐ நினைந்து தந்தனார் தமிழர்

மன்ற உறுப்பினர் ஆதரவு உரை யங்கள் மூடப்பட்டன

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கையெழுத்திட்டு "சர்வதேச விசாரணை ஆணைக்குழு" ஒன்று இதனை விசாரிக்க வேண்டுமென முறையீட்டுக் கூடதமலம் கேட்டனர். ஆனால், இது வரை ஒன்பது வருடங்கள் முடிந்தும் எவ்வித சர்வதேச விசாரணையும் இது குறித்து நடைபெறவில்லை. இந்த திட்டமிட்ட இனக்கொலையை திட்டமிட்டவர்கள் யார்? யார் இந்த வெறிக்கும்பல் ஓரிடத்தில் இருந்து வேரோரிடத்திற்கு பயணம் செய்வதற்கு வாகனங்களை ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தவர்கள்? வாக்காளர் பட்டியலுடன் கத்திகள், பொல்லுகள், பெற்றோல் கொள்கலன்களுடன் பயணம் செய்வதற்கு இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபை பேருந்துகளை ஏற்பாடு செய்தவர்கள் யார்? இவைகள் எல்லாம் நடக்கும் பொழுது சிரிஸ்காவின் அரசாங்கமும் ஜனாதிபதியும் என்ன செய்து கொண்டிருந்தனர்? அவர்கள் வெளியே வரவில்லை. அவர்கள் தொலைக்காட்சியில் தோன்றி இதனை நிறுத்தும்படி கோரவில்லை. திட்டமிட்ட இன அழிப்பு நடைபெறும்பொழுது திட்டமிட்ட மெனனத்தை சிரிஸ்கா அரசாங்கம்

நான்கு தினங்கள் திட்டமிட்ட வன்முறைகள் நடத்தப்பட்ட பின்னர் நான்கு தினங்கள் மெனனமாக

பிரித்தானிய பா.உ. ஜெரமி கோபின்

இருந்த சனாதிபதி தொலைக்காட்சியில் தோன்றினார். ஆயினும் இன அழிப்பு குறித்து கவலை தெரிவித்தாரா? ஒரு வார்த்தையாவது சொன்னாரா? இல்லவே இல்லை. மாறாக இதனை சிங்கள மக்களின் வீரத்தின் எழுச்சியாக வர்ணித்த

செல்வி மான் (மனித உரிமைகள் - ஐ.த.சம் மெனனம்)

அவர், அதனை தனிப்பதயின் பாராளுமன்றத்தில் அரசியல் சாசன ஆரவறு பிரிவு திருத்தச் சட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து தமிழர்களுடைய பாராளுமன்ற பிரதிநிதித்துவத்தை எடுக்க வேண்டும் என்றார். இதனால் தான், இதனை தமிழர் விடுதலை போராட்டத்தின் காலகோளாக -தொடக்கமாக 1983 யூலைவை டார்க்கிளிரோம் தமிழரின் உயர்நீரணய உரிமைக்கான இன அழிப்பு நோய் வந்ததின் தேவை 1983 திசம்பர் 15-ல் உறுதிப்படுத்தப்பட்டன.

ஆயினும் இவைகள் 1983 இல்தான் தொடங்கிய சம்பவங்களல்ல. 40 வருடங்களாக தொடர்ந்து கொண்டு வருகின்ற மனித உரிமைகளுக்கெதிரான வன்முறைகள் சமீபத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு முன்பாக, பதினாந்து சர்வதேச அரசாங்கப் பிறுமனங்கள், 40 ஆண்டுகளாக

நடைபெற்று வந்த இன ஒடுக்கு முறைகளினாலேயே தமிழர்களுடைய உயர்நீரணய உரிமைக்கான ஆயுதப் போராட்டம் தோற்றம் பெற்றது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, இன்று சிங்களாவில் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் வந்த நினைவுத்தீர்க்க முயற்சி எனக் கூறியுள்ளன அத்துடன் சிரிஸ்காவின் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் பாடும் தமிழர்கள் உயர்நீரணய உரிமைக்கோரிக்கையை எழுப்பத் தந்தியுடைய மக்கள் என்பதும் ஏற்பட்டது. இடையே சிங்களவர்கள் தீர்க்க முயற்சி எனவும் கூறியுள்ளனர் தமிழர்கள் ஏவவே, நான்கு தோன்றியனது அத்தகு அரசியல் மையச் சட்டம்தான் போடவேண்டியது. தமிழர்கள் உடனான நிலப்பெறுவேண்டுமென நாம் வற்புறுத்துகிறோம். 1983 இல் தீர்ந்தவர்கள் வினாக தீர்ந்தவர்கள் அல்ல. தமிழர்கள் அந்நிகழ்ச்சி வரணக்கம் செய்கின்றார்கள். நாங்களும் தமிழர்கள்தான். நாங்களும் அந்தத் தமிழ் தேசிய இனத்தின் உறுப்பினர்கள்தான். எனவே தீவிர நிலைப்பில் உடனான சரி உடனான உறுதி வந்த தமிழர்கள் என்றாலும் சரி. இன்றைய தினத்தில் தங்கள் தமது உணர்வுகள் கூடிய விவகாரத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கின்றார்கள். அத்துடன் அந்த போராட்டத்தை தமிழர் விடுதலைப் போரின் தகவலாகவும் தமிழர்களின் முயற்சிக்கும்கூட சிங்களத்தின் வணக்கம் செய்கின்றோம்" என்றார். இக்கூட்டத்தில் பேசுவதில் போல்டி பானாஜிக்கு உறுப்பினர் கீல் ஜெனட், கைபி மலியக் பானாஜிக்கு உறுப்பினர் ஜெரமி கோபின் ஆகியோர் உடனான விடுத்தவை துவக்க பிரதிநிதித்துவம் வந்த போன்று தமிழர் மக்களுக்கு ஆதரவாக உணர்வுநின்றார்.

இனப்படுகொலைப்பின் பிந்தாவது வருடத்தை முன்னிட்டும், தொடரும் தீவிர இனப்படுகொலைகளுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்துக்கொளவும் அன்றைய தினம் ஈர்தமலம் நடைபெற்ற நேரம் திவண்டனில் 70க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் விரித்தகர்கள் தமது விவகார சந்தாசனங்களை முடிவிலிந்ததம குறிப்பிட்டுத்தக்கது.

பேராளிப்பின் குருகுச்செய்கள்

யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு குழுவான ஒரு கிராமம். அங்குள்ள எங்கள் யாழ்ப்பாணம் இரத்தது

ஒருநாள், மதியம் ஒருமணி இருக்கும். எமது வழமையான யாழ்ப்பாணம் அது. உச்சி வெயில். தூய்மை தனது முழு வெப்பக் கதிர்களை எங்கள் தலைகளை நோக்கிச் செலுத்துவதைப் போல இருந்தது. கீழேயே விட்ட தனது பிறதயம் எங்கள் எல்களை அனலாய் எரித்தது.

அந்தக் கடுமையில் ஒரு உருண்டு தவழ்ந்து.... அதிகாலையில் இருந்து தொடரும் கடுமையான யாழ்ப்பாணம் உடலிதழ் மிகுந்த வேதனைகளையும் களைப்பையும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணம் பொறுப்பாளர் கடுமையான யாழ்ப்பாணத்திற்கு கொண்டிருந்தார்.

இந்த காலையில் படுக்கு விளையுமா? உடலிதழ் மிகுந்த வேதனைகளையும் களைப்பையும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணம் பொறுப்பாளர் கடுமையான யாழ்ப்பாணத்திற்கு கொண்டிருந்தார்.

உடனேயே கீழே விழுந்து நிலையெடுத்தோம். முழு உடலையும் அணைத்து அள்ளியெடுத்தது கடுமையான உடல் கொதித்தது. வேதனையில் நாங்கள் துவண்டோம்.

அருகில் சின்னா. டம்பி கையின அவனது கைகள் தோளோடு அணைத்து இறுகப் பற்றியிருந்தன. கைகள் உறுதியோடும் வேட்கையோடும் இலக்கை நோக்கியிருந்தன. மணலின் கொதிப்பு அவனைத் தாக்குவதாகத் தெரியவில்லை. முகத்தில் ஏறுவித சலனமுமின்றியிருந்தான். ஆனால், அவனது வாய் மட்டுமே எதனையோ உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தது.

அன்றைய யாழ்ப்பாணம் முடிந்து எங்கள் பள்ளிகள் கூடாரங்களுக்கு நாங்கள் சென்றுவிட்டோம். மாலை நேரம். எல்லோரும் ஒப்பாகச் சிரித்துக் கதைத்து நேரீர் அருந்திக் கொண்டிருந்தோம். சின்னாவின் சென்றேன்.

"யாழ்ப்பாணம் போது உனக்குள் எனவே என்னையோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாயே மச்சான்?... ஆராயுமா திட்டிக்கொண்டிருக்கிறாயே...?"

"நான் ஒருத்தனாயும் திட்டில்லை. 'பலிகளின் தாகம் தயிர்நீந்த தாயகம்' என்று திருப்பந்த திருவாய் உச்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்." அவன் தொடர்ந்து சொன்னான்:

"தாங்கமுடியாத கண்டமான யாழ்ப்பாணம் செய்தும் போதெல்லாம் நாள் மனைக்குள்ள அட்டிச்சுச் சொல்லிக் கொள்ளுவன். அந்தோரங்க எல்லாம் வேதனைகளும் மறைந்துபோய் விடுகின்றது. அதுதான் எனக்குள் உற்சாகமும் பிறக்கின்றது."

அவன் சொல்லி முடிந்த போது நாள் அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

யாழ்ப்பாணம் என்று மனதில் இப்படித்தான் சின்னா முத்தம்முதலில் இடம்பிடித்தான்.

இப்படித்தான் இன்னொரு நாள். அது ஒரு நடுநிர்வாண நேரம். பன்னிரண்டு... கிழி... கிழி... முடிவிலும் நடந்த யாழ்ப்பாணம் களைப்பால் எல்லோரும் ஆழ்ந்து ஊங்கிக் கொண்டிருந்த நேரம். அது... காலங்களாகத் தவிர.

நினைவு 'அலேட் விசில்' எங்கள் ஊர்க்கதைக் கலைக்கிறது. உடனடியாக நாம் எல்லோரும் தளதளக் கற்றியிருக்கின்ற - எங்களுக்குள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள - காலம் நிலைகளுக்கு விளைய வேண்டும். அதற்கான அவசர செய்களுக்கே அது.

நாம் தங்கியிருக்கும் முகாம் எதிர்ப்பின் தாக்குதல்களுக்கு உள் ளாகக்கூடிய துரிதவை வந்தால், அது எந்த நேரமாக இருந்தாலும் எப்போது முகாம் பராமுக்காக வேண்டும் என்ற யாழ்ப்பாணம் அது.

ஆகத்துப் பதைத்து எழுந்து, தலைமட்டில் கிடந்த கையின கையினுக்காமல் எடுத்துக்கொண்டு, சூய்மீட்டில் தடவித்தடவி அதே வேளை வேகமாக நகர்ந்து காலம் அரங்குகளுக்குச் சென்று, சரியான முறையில் நிலையெடுத்துவிட்டோம்.

ஒரு மணி நேரம் கடந்திருக்கும். அரங்குகளிலிருந்து திரும்புவதற்கான அரங்குகளில் தலை எமது பொறுப்பாளர் அனுப்புகிறார். எல்லாக்கூடுகளும் நிலைகளிலிருந்து வெளியேறித் தங்கள் தங்களுள் கூடாரங்களுக்குத் திரும்பிவிட்டன.

யீண்டும் ஆழ்ந்து ஊங்கி நாம் கள் மறுநாள் காலைமீண்டும் எழுந்து, யாழ்ப்பாணம் தயாராக இருந்தோம். நாளைக்குள் யாழ்ப்பாணம் போய்விட்டது. அது தங்களைக் காணவில்லை. உடனடியோடு யாழ்ப்பாணம் போய்விட்டது. அது தங்களைக் காணவில்லை.

சரா அண்ணைக்கு உடனேயே விளையவிட்டது. நிரலு நிலையெடுக்கச் செய்து குழு திரும்பவில்லை என்பது யாழ்ப்பாணம் அவசரமாக சின்னாவின் குழு நிலையெடுத்திருந்த திசை நோக்கிச் சென்ற சரா அண்ணை சிரித்த முகத்தோடு பார்த்த சின்னா, "என் அண்ணை இன்னும் 'வித்தோ விசில்' னதேதலை?" என்று கேட்டான்.

வழமையான இடத்திற்கு வெளியே ஊர்தில் அந்தக் குழு நிலை எடுத்திருந்ததால், திரும்புவதற்கான அளவு அலர்களுக்கு கிடைக்காமல் போய்விட்டது. அதனால் முதல்நாள் பெய்த மழையினால் சேராவிட போய்க் கிடந்த நிலத்தில் - உடலை உறைய வைக்கின்ற பனிக் குளிகள் - நுண்புகளின் மூலம் குதல்களுக்குப் படுமையில் - அவன் தனது குழுவை விட்டான் கண்ணப்பில் ஈடுபடுத்தினான்.

எவரையும் ஊங்கிப் போக விடாமல் பார்த்து, உடமை க்கணமாக விழித்து, திரும்புவதற்கான உத்தரவு வரும்வரை அவன் இரவிரவாகக் காத்திருந்தான். அக்குழுவின் மனவருத்தையும் அவனது வழிகாட்டலையும் யாழ்ப்பாணம் அறியும். அந்த நேரத்தில் இருந்து சின்னாவின் குழு விடுவிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு கோடுகாட்டினது.

உதரவுகளுக்கு கீழ்ப்படி கின்ற கட்டுப்பாடு மிக்க தன்மையை, எவரையும் உடமை க்கணம் இடம்பிடிக்காமல் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற உறுதிப்பாட்டைக்

Amilam Ariva, வெட்டி, சின்னா - செங்கல்

கூடியத்தி, நல்லா, யாழ்ப்பாணம்.

கொண்டுவரக்கச் சின்னாவை யாழ்ப்பாணம் மனத்தோடு எடுத்தது.

யாழ்ப்பாணம்... உன்மையில் ஒரு கடுமையானது. அங்குதான் தேசத்தின் புதல்வர்கள் போராளிகளாகப் புடம்போடப்படுகின்றார்கள்.

சாதாரண சமூக வாழ்வு நிலையில் இருந்து தன்மைச் சந்திரப் போராட்டத்திற்குள் நுழைக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் இப்போதான், முழுமையான விடுதலை வீரர்களாக வளைந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள்.

யாழ்ப்பாணம் பாசறை என்பது, சாதாரணமாக எல்லோரும் நிலையெடுத்தால் போல, ஆய் தங்களைக் காணவில்லை. உடனடியோடு யாழ்ப்பாணம் போய்விட்டது. அது தங்களைக் காணவில்லை.

பலிகளின் யாழ்ப்பாணம் பாசறை கள் வித்தியாசமானவை. அதிசிரித்த படைத்துறைதான் யாழ்ப்பாணம் - 'அறிவு' - டல்களுக்கு அங்கு உள்ளார்கள் ஊழ்மையாக்கப்படுகின்றன; தெரியுபட்டிருக்கின்றன; உறுதிப்பெற்று விக்கின்றன. அந்தே செல்கின்றவர்கள் வெளியேறும்போது அசாதாரண மனிதர்களாகவே வருவார்கள்.

இயல்பாகவே தேசப்பற்றும், தியாக உணர்வும் கொண்டவர்களே தேசத்திற்காகத் தன்மை முழுமையாக அர்ப்பணிக்க முன்வருகின்றார்கள். அவர்களது போராட்ட வாழ்வு யாழ்ப்பாணம் பாசறையில்தான் ஆரம்பிக்கின்றது. அங்கே அவர்களது உணர்வுகள் உறுதியாகின்றன; மனம் உருக்குப் போன்ற உறுதி பெறுகிறது.

எத்தனும் மெலாக தயக்கத்தை நேசிக்கின்ற மேன்மையை - தயக்கத்திற்காகச் சாகவும் தயாரான சிந்தனையை - அடுத்த தலர்களை ஆச்சரிப்பாட்டைக்கும் போராற்றல் கொண்ட விடுதலை - எத்துணை இடர் வரினும் குலைந்து தளராத உறுதிக்கு முனிவை - உடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற சீரிய இயல்புகள் வலுவாகத் தன்மையை - ஒழுக்கம், நேரமை, பண்டம் முழுமீட்டி

உயர்ந்த வாழ்வு பெறுகின்ற - யாழ்ப்பாணம் அலர்களுக்கு வழங்குகின்றது.

போராடிகளின் யாழ்ப்பாணம் வாழ்வும், அக்காலத்தில் அவர்கள் பெறுகின்ற ஒவ்வொன்றும் கடுமையான யாழ்ப்பாணம் அனுபவங்களும் தான் போர்க்களத்திலும், மக்கள் மத்தியிலும் புலிவீரர்களுக்குத் தனிப்பெரும் கொள்கைகளும் மதிப்பையும் பெற்றுக்கொடுக்கின்றன.

இந்தப் யாழ்ப்பாணம் மட்டுமல்ல, அங்கே நடைபெறும் வலுவான சிந்தனைகளும் அந்தவாறு உருவாகும். பார்த்த உலகப் பார்வை கொண்ட போது அறிவையும் வழங்குகின்றன.

யாழ்ப்பாணம் பொறுப்பாளர் சரா அண்ணை, பொன்னம் மனமும் பற்றிக் கொண்டு வார். யாழ்ப்பாணம் தரும் பொறுப்பாளர்கள், செவ்வாயு மனம்தோடு பற்றிக் கொள்ளுங்கள் இவர்கள் எவ்வளவு திறம்பட யாழ்ப்பாணம் காண நடைத்தி புதிய போராடிகளை உருவாக்கின்றார்கள் என்பதைப் பற்றிக் சொல்லுவார்கள். போராடிகளைச் சிறந்த போர் வீரர்களாக மாடு மன்றி, சிறந்த தேச பக்தர்களாக உருவாக்கின்றார்கள் என்பதை பற்றிக் சொல்லுவார்கள்.

சின்னா! பெருக்கேற்றால் போல் சின்னாவைக் காண்கின்றீர்கள். கிண்பி - காலராணி தப்பிக்கக் கூடிய துருவச் சேர்த்து நான்கு குழந்தைகள் ஒரு அண்ணையை, இரண்டு பெண்களையும் உடன் பிரியமாகப் பெற்ற இயல்பை இப்போது சரா அண்ணை, யாழ்ப்பாணத்தில் நல்லாதி இவர்களது வாரீசு நேரமே கத்தோல்க்கப் பாசறையில் ஆரம்பிக்கவில்லை பெற்ற சின்னா, பின்னர் பார்த்த மகாவித்தியாலத்தில் கல்வி கற்றால், யாழ்ப்பாணம் சிறந்து விளங்கிய சின்னா போராட்டப் பணிகளில் ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டான்.

வெளியே இருந்து போராட்டத்திற்கு உதவும் உறுது தேசப்

பக்தனாக விளங்கிய சின்னா, 1991 இன் நடுப்பகுதியில் இயக்கத்தோடு தன்னை முழுமையாக இணைத்துக் கொண்டான்.

சின்னாவின் முதற் கணம் ஆணையிற்று பெருஞ்சமர். அதில் அவன் பின்கள வேலைகளிலேயே ஈடுபடுத்தப்பட்டான். சண்டை அரங்களை அமைத்தல், காயமடைந்த வீரர்களை அப்படிப் படுத்தல், ஆயுதங்களையும் வெடிப்பொருட்களையும் விநியோகித்தல் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபட்ட குழுவுடன், அவன் அங்கு நின்றான்.

ஆணையிற்றுச் சமர் முடிந்த கையோடு சிங்களப் படை, மணலாற்றுக் காட்டில் வீழ்ந்து போன பாலிய இராணுவ நடவடிக்கையை ஆராய்ந்து தகு அந்த வலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமர் சின்னாவும் பங்கேற்றான்.

நடுப்பகுதியில் இப்போது நடைபெறும் அந்தப் பெருஞ்சமர் போது தனது திறமையை வெளிக்காட்டி, ஆற்றல் மிகு சண்டைக் காணக்கூடிய காயமடைந்த கைத்தல்களுக்கு அகற்றப்படுகிறான்.

சின்னா! மேன்மையான காலம் கொண்டுவரும் எல்லோரோடும் மிகுந்த அன்பும் மூலக்கிறவுகள் எந்த நேரமும் புன்னகை தரும் முகத்தோடு சர்க்களுக்குள் சமர் நிறுவும் ஒவ்வொரு திட்டமும் நேரமெல்லாம் பங்கேற்குங்கள். போலீஸ் எவ்வளவு சிங்கள சமர்த்து மத்தியத்துக் கொண்டு இருந்தாலும் இன்று அவன் சர்க்கரை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டான்.

1992 ஆம் ஆண்டில் நடுப்பகுதி

சிங்கள முப்படைகளும் இணைந்து முப்படைகளின் தலை திரும்பி வந்தது. சேர்த்து போர் மனம்க்கும், சிங்களக் கல்விமக்கள், கணக்கு ஆயுதங்கள், பாணிகள் சமர்த்தும், பாலிய இராணுவ நகர்ப்பு ஒவ்வொரு கடைக்கூடும் இருந்து ஆரம்பித்தன.

யாழ்ப்பாணத்தை வெறுக்கவும் போகக்கூடியும் பாதையாகத் தடைபெற்று, இராணுவ வெளியேட்டு, முற்றுகளையும் இறுக்குவது அலர்களை நோக்கமாக இருந்தது.

அந்தக் கடுமையான சண்டையில் போது அங்குதான் அங்குதான் நகர்த்த படைமீட்டிகள், 09-07-1992 அன்று இயக்கி வளர் வந்திருந்தனர். அன்று இப்பகுதியில் இருந்த எமது நிலைமை உடனடித்துக்கொண்டு நகரத்தின் சண்டையெடுக்க கொண்டுநின்றனர். எதிர்ப்பின் கை வகைகளும் ஏதாவது கைகளும் அணுகும் பாதை அமைத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தன.

சின்னா போடு நாங்கள் நினைந்திருந்த சமர் வீழ்ந்து குதித்த தாக்கினால், பொறுத்தோர் சிங்களப் படைகள்

Network

July 1993

Published by the International Federation of Tamils

"We launched our struggle for self determination and political independence because of the systematic oppression of our people by the Sri Lankan state..."

- Velupillai Pirabakaran,
Leader of the Liberation Tigers
of Tamil Eelam

On the Tenth Anniversary of July '83 violence against the Tamil people

International Federation of Tamils urges UK Prime Minister John Major "Support call for international recognition of the Tamil right to self determination"

The International Federation of Tamils presented a letter to UK Prime Minister Rt.Hon. John Major at No:10 Downing Street, London, on the 24th of July 1993, soon after the end of the rally organised to mark the July '83 genocide. The letter sought his support for the call made by 15 non governmental human rights organisations, in February this year, for international recognition of the Tamil right to self determination.

The text of the letter read:
Rt.Hon Prime Minister,

On this Tenth Anniversary of the July '83 genocidal attack on the Tamil people in the island of Sri Lanka, we write to seek your support for the call made by 15 non governmental human rights organisations, in February this year, for international recognition of the Tamil right to self determination.

Ten years ago, the International Commission of Jurists condemned the July '83 violence against the Tamil people in the island of Sri Lanka and said:

"The evidence points clearly to the conclusion that the violence of the Sinhala rioters on the Tamils amounted to acts of genocide."

In March 1984, the late Paul Sieghart Q.C., Chairman of British Justice commented, after a mission to Sri Lanka:

"(The July '83 violence) was not a spontaneous upsurge of communal hatred among the Sinhala people - nor was it, as has been suggested in some quarters, a popular response to the killing of 13 soldiers in an ambush by Tamil Tigers on the previous day, which was not even reported in the newspapers until after the riots began. It was a series of deliberate acts, executed in accordance with a concerted plan, conceived and organised well in advance. But who were the planners?..."

In the United Kingdom in July 1984, on the first anniversary of the July '83 genocidal attack, David Alton MP, Paddy Ashdown MP, Norman Atkinson MP, Tony Banks MP, Prof John Barret, Kevin Barron MP, Alan Beith MP, Tony Benn MP, Gerry Berningham M.P., Prof Tom Bottomore, Sydney Bidwell MP, Malcolm Bruce MP, Dale Campbell-Savours MP, Dennis Canavan MP, Alex Carlile MP, Tom Clarke MP, Bob Clay MP, Anne Clwyd MP, Harry Cohan MP, Jeremy Corbyn MP, Ron Davis MP, Eric Deakins MP, Aif Dubs MP, Professor Michael Dummet, Derek Fatchett MP, Mark Fisher MP, Martin Flannery MP, Roy Hattersley MP, Michael Foot MP, Simon W.H. Hughes MP, Lord Jenkins, Russel Johnson MP, Sir David Lane, Robert Kilroy Silk MP, Archy Kirkwood MP, Ted Knight, Terry Lewis MP, Bob Litherland MP, Ken Livingstone, Tony Lloyd MP, Eddie Loyden MP, Max Madden MP, Joan Maynard MP, Willie Mc-Kelvy MP, Bill Michie MP, Dr.Paul Noone, Bob

Parry MP, Alan Roberts MP, Ernie Roberts MP, Allan Rogers MP, Aubrey Rose, Ernie Ross MP, Steven Ross MP, Clare Short MP, Dennis Skinner MP, Prof Peter Townsend, Jim Wallace MP, Gareth Wardell MP, Dafydd Wigley MP and many others, called for an international commission of inquiry into the July 1983 violence against the Tamils, and declared in the Guardian:

"(In July 1983)... (Tamils) were... in a frenzy of racial hatred... their houses and businesses were selectively looted and destroyed. The Sri Lankan government has admitted that the violence was pre planned and well organised and that even sections of the security forces joined in the attack against the Tamils. 53 Tamil detainees held in a maximum security prison were brutally killed on July 25th and July 27th. Yet to date no impartial inquiry into these violent attacks has taken place... Amnesty International (AI) and the International Commission of Jurists (ICJ) have also reported on a number of cases of torture and death in custody of persons detained incommunicado for periods upto 18 months under the Sri Lankan Prevention of Terrorism Act. No legislation conferring remotely comparable powers is in force in any other free democracy... such a provision is an ugly blot on the statute book of any civilised country" (ICJ). The Sixth Amendment to the Constitution has virtually disenfranchised the country's 3 million Tamils by reason of the ban imposed on their political parties. This Amendment according to the ICJ, "constitutes a clear violation by Sri Lanka of its obligations in international law... We are of the opinion:

* that an impartial international commission should be set up to inquire into the violence against the Tamils in July 1983 including the killing of 53 Tamil detainees held in custody by the government...

* that the Prevention of Terrorism Act should be repealed.

* that the use of torture and incommunicado detention in violation of Sri Lanka's obligations under International Covenants should be discontinued...

* that the Sri Lankan government should repeal the Sixth Amendment to the Constitution and take meaningful steps to arrive at a political solution... by the grant

continued on page 4

UK Parliamentarian Neil Gerrard says: "There are many British MPs who support the cause of the Tamil people and who will argue their claim for justice and for self determination"

Speaking at Trafalgar Square at the rally organised by the International Federation of Tamils to mark the 10th Anniversary of the July '83 genocide, (photo alongside), Mr.Neil Gerrard, Labour M.P. for Walthamstow said: "I wish to say to you this afternoon that they are many British MPs in the House of Commons who do support the cause of the Tamil people who will support them, who will continue to support them, who will argue their claim for justice and for self determination."

He added: "July 83 is a symbol of what is still going on in Sri Lanka, the continuing attacks on human rights of the Tamil people. The attacks in July 83 have never been investigated, leave alone by an independent commission of inquiry. Today the conflict continues. The bombings, the colonisation, the re drawing of the maps, the economic blockade and the genocide still goes on in Sri Lanka. But this is all ignored by the media and governments

"This march and rally sends out several messages. Certainly to the government of Sri Lanka the message is that what is happening is not forgotten. To the Tamil people in Sri Lanka, who have suffered so much, and are suffering today, the message is that there are people across the world, and people in this country who remember and recognise what is happening and that there are people who will support their demand to end the abuses to human rights and their demand for the basic fundamental right of all - the right to self determination of their own future."

This march will also send a message to the British government. There is the question of arms sales. The British government is resuming arms sales to Sri Lanka. Is a trade in arms more important than peoples lives? Does anybody actually believe that those arms are not going to be used for internal repression? We should stop these arms sales now. We should be saying clearly to Sri Lanka: "Our governments policy is that aid is linked to human rights. If you do abuse human rights you will not get aid, and that message should go out clearly and firmly."

"But that is not what is not happening. Early this year I asked in the House Commons about arms sales because there were suggestions that the Ministry of Defence was negotiating with the Sri Lankan government to resume arms sales. They (the Government) simply refused to answer. When I put a written Parliamentary question I was told that these negotiations were confidential. Now, I do not think that is good enough."

TAMIL EELAM: A NATION WITHOUT A STATE

Remembering July '83 violence against the Tamil people

Labour M.P. Jeremy Corbyn says: Stop Arms Sales to Sri Lanka: Recognise Tamil Right to Self Determination

Speaking at the rally at Trafalgar Square at the end of the procession on 24 July, Labour M.P., Mr. Jeremy Corbyn, (photo alongside) said " We have to more than remember all those who have died demanding human rights and demanding justice. We must demand a stop to arms exports and arms sales to Sri Lanka. We must demand that the many violations of human rights be thoroughly investigated by international agencies. We must demand that the Tamil people should be allowed to live their lives in peace; that they should be allowed their right to their own self determination because at the end of the day unless people are allowed to live in the way that they want, allowed to live with dignity, then peace will not be achieved."

Dr. Victor Amays, UK Representative of the EL Salvador Liberation movement SMLN addressed the rally. He said: "I come from a small country. We have a lot of things in common with the struggle of the Tamil people. In the name of our movement I say to you: we support your struggle for self determination. We are with you. The rights of the Tamil nation must be secured. We are together. Long live the struggle of the Tamil people" Mr. Estelle Schmid, Kurdish Workers Association in a warm tribute to the Tamil struggle for freedom said: "We extend our warmest greetings of solidarity to the people of Tamil Eelam led by the Liberation Tigers. We also pay a special tribute to your leader Velupillai Prabhakaran and to the late Colonel Kittu whose martyrdom remains an inspiration to national liberation fighters and patriotic struggles everywhere and especially in Kurdistan. Tanks, planes artillery cannot prevail over a nation armed with an idea whose truth has come: national freedom based on ethnic and cultural identity. The Tamil people, like the Kurdish people in their struggle for unity and freedom will not only survive but will triumph over all the forces of oppression." Mr. A.C. Shanthan, Secretary, International Federation of Tamils, Miss. E.P. Mann (Human Rights, IFT), Mr. Thanam of the United Tamil Organization, and Mr. Madesan Salyendra were the others who spoke.

More than two thousand five hundred Tamils and friends of the Tamil cause marched along the crowded streets of Central London on Saturday 24 July 1993 to mark the 10th Anniversary of the July '83 genocide of Tamils in the island of Sri Lanka. The march, organised by the International Federation of Tamils, commenced at about 1.20 p.m. at Portland Place and proceeded via Oxford Circus, and Piccadilly Circus to Trafalgar Square where a rally was held. At the head of the procession marched Natteswaram musicians in their traditional dress. Amongst the slogans were: "Aid to Sri Lanka spills Tamil blood"; "Genocide creates refugees - Stop the Genocide of Tamils in Sri Lanka"; "Condemn Sri Lanka's War Crimes" and "Recognise Tamil right to self determination".

The BBC Tamil Service reporting the procession and rally at Trafalgar Square, interviewed some of the processionists and asked why they had joined the march. One replied: "By our participating in this march we give our people back at home some strength to face the tribulations heaped upon them by the Sri Lanka government. We tell them that we have not forgotten. We are marching to let the world know what is happening to our brothers and sisters". Another said: "We cannot forget that we are a part of the Tamil nation." "I am 70 years old. As a Tamil this is the least that I can do for those on the ground. I am not directly experiencing the pain and suffering back at home but at least I can show my sympathy and support by joining this rally."

Around 70 Tamil shops in London closed their doors in support of the rally. Interviewed by the BBC Tamil Service, one shop keeper declared: "My businesses were destroyed in 1983 in Colombo. By closing today, we have lost about £1000 but we do not regard this as a great loss when compared with the losses suffered by the Tamil people during the past several years at the hands of the Sri Lanka government and its armed forces. Another said: "We closed because we want to show our solidarity with the struggle of our people." A third shopkeeper said: "The main thing is that when our people are suffering so much back at home, we must participate and this march gives us an opportunity to give expression to our feelings"

"any meaningful attempt to resolve the conflict should address its underlying causes and recognise that the armed struggle of the Tamil people for self determination, arose as a response to decades of an ever widening and deepening oppression by a permanent Sinhala majority, within the confines of an unitary Sri Lankan state...there is an urgent need for the international community to recognise that the Tamil population in the North - East of the island of Sri Lanka are a 'people' with the right to freely choose their political status."...

15 non governmental organisations (NGOs) including Pax Christia International, the International League for the Rights and Liberation of Peoples, Centre Europe Tiers Monde, International Educational Development, the International Organisation for the Elimination of all Forms of Racial Discrimination and the World Confederation of Labour, at the 49th Sessions of the UN Human Rights Commission in Geneva, February 1993

continued from front page

ing of the legitimate rights of the Tamil people in Sri Lanka."

In March 1986, Senator A.L. Missen, then Chairman of the Australian Parliamentary Group of Amnesty International declared in the Australian Senate:

"Some 6000 Tamils have been killed altogether in the last few years...These events are not accidental. It can be seen that they are the result of a deliberate policy on government...Democracy in Sri Lanka does not exist in any real sense. The democracy of Sri Lanka has been described in the following terms, terms which are a fair and accurate description: 'The reluctance to hold general elections, the muzzling of the opposition press, the continued reliance on extraordinary powers unknown to a free democracy, arbitrary detention without access to lawyers or relations, torture of detainees on a systematic basis, the intimidation of the judiciary by the executive, the disenfranchisement of the opposition, an executive President who holds undated letters of resignation from members of the legislature, an elected President who publicly declares his lack of care for the lives or opinion of a section of his electorate, and the continued subjugation of the Tamil people by a permanent Sinhala majority, within the confines of an unitary constitutional frame, constitute the reality of 'democracy', Sri Lankan style."

Today, ten years after the July '83 genocidal attack, no inquiry, leave alone an impartial one, has been held into the admittedly planned violence against the Tamil people. The Prevention of Terrorism Act remains an ugly blot on Sri Lanka's statute book and the Sixth Amendment to the Sri Lanka Constitution continues in force, unrepealed.

The gross consistent and continuing violations of the rights of the Tamil people, by the Sri Lankan government and its agencies, have been well documented by innumerable reports of human rights organisations and independent observers of the Sri Lankan scene and we send you herewith a publication which brings together extracts from some of these reports. The record shows:

that the attack on the human rights of the Tamil people commenced more than forty years ago;

that the attack was initially resisted by the Tamil people by

non violent means together with a parliamentary campaign for a federal constitution;

that this non violent resistance was met with planned Sinhala violence directed to subjugate the Tamil people to the will of a permanent Sinhala majority within the confines of an unitary state;

that the armed resistance of the Tamil people arose as a defence against decades of oppressive rule by an alien Sinhala majority;

that international law recognises that the armed resistance of the Tamil people is lawful and just;

that Sri Lanka has committed systematic violations of the humanitarian law of armed conflict in its effort to quell the armed resistance of the Tamil people;

that Sri Lanka's sustained attack on the Tamil people amounts to genocide;

that international law recognises the combatant status of the Liberation Tigers of Tamil Eelam who today lead the struggle of the Tamil people for national self determination ;

that the territorial integrity of the Tamil homeland continues to be defended by the Tamil people against the planned and determined attacks of the Sinhala dominated Sri Lanka government; and

that Sri Lanka's continued refusal to recognise the claim of the Tamil people to the right to self determination constitutes a continuing breach by Sri Lanka of a peremptory norm of international law.

Here, may we add that the alleged sporadic violations of the humanitarian law of armed conflict by the Liberation Tigers of Tamil Eelam, though not to be condoned, cannot take away from the legitimacy of the armed struggle that it leads. Moreover due to the asymmetric nature of such armed conflicts, the government controls the state machinery and all that goes with it, including the administration of justice, whereas the other party to the armed conflict is significantly worse off in terms of material resources at its command. We note that in a statement in 1992, the International Secretariat of the LTTE has reiterated the commitment of the LTTE to securing the rule of law in the Tamil homeland and declared:

"In so far as the alleged violations of human rights in areas within the

control of the LTTE are concerned, we would like to point out, at the outset, that whilst it is true that the LTTE is in control of territory in the North-east, the extent and nature of that control is not the same in all parts of the Northeast."

"In some areas, the control exercised by the LTTE is not exclusive and in certain areas, control changes from day to night - and sometimes from day to day. Further, even in those areas within the control of the LTTE, the character of the control exercised by a guerrilla organisation is in the process of establishing an administrative structure, cannot be equated to the control exercised in a well established state structure, such as Sri Lanka's state, in areas within the latter's control."

"The reality on the ground is that the lawful armed struggle of the Tamil people is taking place under conditions of unbelievable hardship. On the one hand the Sri Lanka Army seeks to occupy the Tamil homeland by launching offensive operations and planned massacres of civilians, which has assumed genocidal proportions. The Air Force continues with its indiscriminate bombardment. On the other hand, an economic blockade has been imposed to secure military ends. Again, emergency regulations which prohibit the transport of 'basic food, sweets and confectionery' to LTTE controlled areas on the ground that such items are 'capable of being used in a manner harmful to national security' have been stringently enforced. The conclusion is inescapable that the Sri Lanka Government is engaged in a determined effort to starve out the Tamil people and bend them to its will."

"Well armed Sinhala settlers have been brought into border areas and housed in fortified settlements. Sinhala and Muslim 'Home Guards' have been trained and armed by the Government and function as a para military force. The attacks by the LTTE on these para military forces and armed settlers are then sometimes falsely described as attacks on 'civilians'. Some Tamil groups are actively engaged along with the Government forces and have been sent to infiltrate the areas within LTTE control and gather intelligence and it has become necessary to apprehend such spies."

"However, despite these conditions of hardship, in several areas the LTTE has succeeded in establishing a stable civil administration. The rule of law will be secured in the Tamil homeland. The LTTE has taken steps to ensure that the fundamental principles of natural justice are followed in all matters relating to punishment... In 1988, the LTTE pledged to abide by the Geneva Conventions relating to armed conflict, and its Additional Protocols. The LTTE is mindful of its obligations as a combatant in an armed conflict which has won recognition in

international law and the LTTE does recognise the importance of acting, at all times, in accordance with the humanitarian law of armed conflict. It has taken care to instruct its cadres accordingly and breaches in this regard are inquired into and suitable punishment meted out."

An year ago in February 1992, a Canadian Human Rights Mission led by the Very Rev Dr. Lois Wilson, immediate past President of the World Council of Churches and including Mr. Pierre Duquette, Legal Counsel to the former Minister of State for Immigration, Gerry Weiner, Ms. Marian Botsford Fraser, member of the Board of Directors of the Canadian Centre of International PEN; Ms. Beryl Gaffney, M.P. and Liberal Party critic for Human rights; Dr. Kenneth Kuhn, Executive Director of the Lutheran's Church Division for Church and Society; Mr. Peter McCreath, M.P., Parliamentary Secretary to the Minister of State for Finance and Privatisation; Mr. James Robinson, M.P., and New Democratic party spokesperson on External Affairs and International Human Rights, and Dr. Stephen Toope, Associate Dean of Graduate Studies and Research at the Faculty of Law at the University of McGill with Robin Gibson, Chairperson of the Consultative Committee on Human Rights of the Canadian Council of Churches as Secretary reported, after a visit to Sri Lanka:

"Human rights violations continue to occur in Sri Lanka at an alarming rate... Most distressing was the failure of the government to acknowledge the level of human rights abuses occurring in the country... It was apparent to team members that many Tamils are genuinely grateful for the protection provided to them by the LTTE..."

Again in August 1992, at the 44th Sessions of the Sub Commission on Prevention of Discrimination and Protection of Minorities at Geneva, twenty Non Governmental Organisations including the International Commission of Jurists, the American Association of Jurists, and the Arab Organisation for Human Rights declared:

"The Sub-Commission first adopted a resolution on Sri Lanka in 1984 following extensive testimony regarding communal violence against the Tamils. The Commission on Human Rights has also responded, most notably in its resolution 1987/61 in which it called upon the parties to the conflict to comply with humanitarian norms. The Commission rapporteurs on torture and summary execution as well as the Working Group on Disappearances have also been compelled to address the grave situation in Sri Lanka annually for a number of years. In 1991 the Working group visited Sri Lanka, and in UN Doc. E/CN.4/1992/18 Add.1 reported truly alarming statistics on disappearances in all parts of the country."

"As a result of this evidence, and also in response to compelling evidence of widespread humani-

tarian law violations, on 27 February 1992 the Commission read out a statement of "serious concern". The statement once again called upon all parties "to respect fully the universally accepted rules of humanitarian law" and urged negotiations "based on the principles of human rights and fundamental freedoms, leading to a durable peace in the north and east of the country."

"Regrettably, the Sri Lankan government has not seriously responded to the many proposals for cease-fire and peace talks, even when presented by other concerned governments. We are disappointed at the recent rejection by the Sri Lankan government of the Canadian Human Rights Mission, composed of members of Parliament, religious leaders, a lawyer and a journalist as a mediating body. This was followed by a failure to respond to an offer by the government of Sweden to mediate..."

More recently, a few months ago, in February 1993, at the 49th Sessions of the UN Human Rights Commission in Geneva, 15 non governmental organisations (NGOs) including Pax Christia International, the International League for the Rights and Liberation of Peoples, Centre Europe Tiers Monde, International Educational Development, the International Organisation for the Elimination of all Forms of Racial Discrimination and the World Confederation of Labour, expressed their deep and grave concern at the continuing armed conflict in the island and declared that

"any meaningful attempt to resolve the conflict should address its underlying causes and recognise that the armed struggle of the Tamil people for self determination, arose as a response to decades of an ever widening and deepening oppression by a permanent Sinhala majority, within the confines of an unitary Sri Lankan state";

and further that

"there is an urgent need for the international community to recognise that the Tamil population in the North - East of the island of Sri Lanka are a 'people' with the right to freely choose their political status."

We believe that your Government's open support for the views expressed by these 15 NGOs together with the support of other influential sections of international opinion will pave the way for the resolution of a conflict which has taken an increasingly heavy toll in human lives and suffering during the past ten years and more. On this tenth anniversary of the July '83 genocidal attack on the Tamil people in the island of Sri Lanka, we seek your support for the call made by 15 non governmental human rights organisations for international recognition of the Tamil right to self determination.

Public Library burnt

Temple attacked

School bombed

Bus Station destroyed

**Condemn
Sri Lanka's
war crimes**

Church attacked

Court House shelled

Hospital bombed

**Aid to Sri Lanka
feeds war on Tamils**

Tamil Homes bombed

Jaffna Market set on fire

Rail Station destroyed

கறுப்பு யூலையின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி 1993 யூலை 24 இல் இலண்டனில் நடைபெற்ற பேரணியில், சர்வதேச தமிழர் சம்மேளனத்தால் ஐரோப்பிய சமூக மக்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்ட, சிறீலங்கா அரசு பயங்கரவாதத்தை விளக்கும், துண்டுப் பிரசுரத்தின் ஒரு பகுதி.